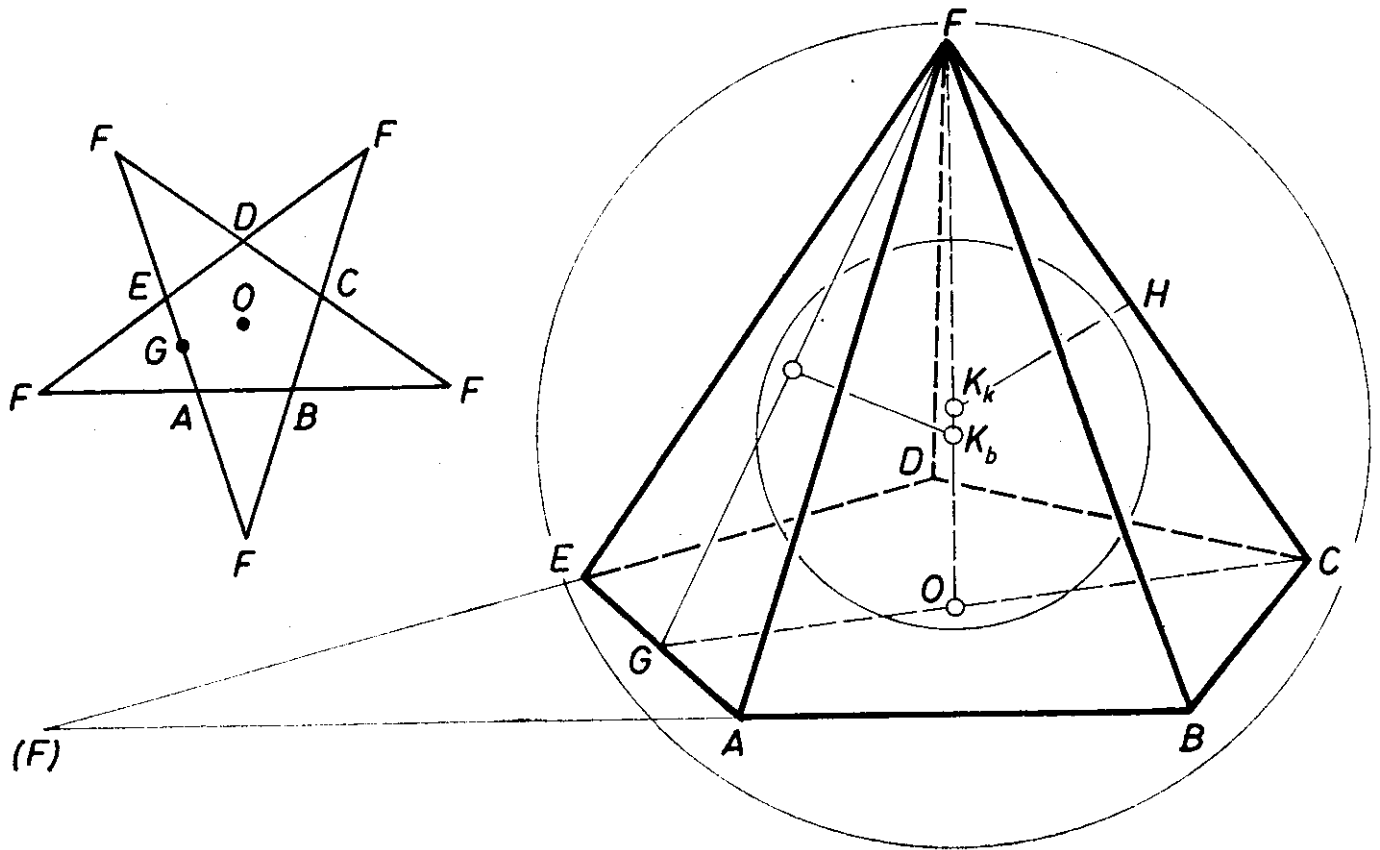

I. megoldás. Jelöljük az alaplap (szabályos ötszög) csúcsait rendre A, B, C, D, E -vel, a gúla hatodik csúcsát F fel. Mivel az oldallapok leforgatásával szabályos csillagötszög keletkezik, azért F -nek az AE él körüli leforgatott helyzete az AB és ED oldalégyenesek metszéspontjába esik (1. ábra).

1. ábra

E szerint az oldallapok olyan egyenlő szárú háromszögek, amelyekben az alapon levő szög 72° , és az oldalélek hossza

$$AF = \frac{AE/2}{\cos \angle FAE} = \frac{1}{2 \cos 72^\circ} = \frac{1}{2 \sin 18^\circ} = \frac{2}{\sqrt{5} - 1} = \frac{\sqrt{5} + 1}{2} (= 1,618 \text{ egység}).$$

Jelöljük az alaplap középpontját O -val – ez a magasság talppontja –, az AE él felezőpontját G -vel. A gúla előírt szabályosságából következik, hogy mindkét gömb középpontja az FO magasságvonalon (forgási szimmetriatengelyen) lesz, továbbá a beírt gömb az alaplapot O -ban érinti, az AEF lapot pedig a GF oldalmagasság egy pontjában.

Legyen még a beírt gömb középpontja K_b , és sugara ϱ , így KG_b felezi az $\angle FGO = \gamma$ szöveget, és

$$\varrho = OK_b = GO \operatorname{tg} \frac{\gamma}{2} = GO \sqrt{\frac{1 - \cos \gamma}{1 + \cos \gamma}}.$$

Itt ismert goniometriai összefüggések alapján, valamint felhasználva 18° -nak és többszöröseinek a szabályos ötszögből kiszámítható szögfüggvényeit, egyrészt

$$GO = AG \operatorname{tg} 54^\circ = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{5 + 2\sqrt{5}}{5}} = \frac{1}{2} \sqrt{1 + \frac{2}{\sqrt{5}}},$$

másrészt $\cos \gamma = GO/GF$, így a gyökjel alatti kifejezés:

$$\begin{aligned} \frac{1 - \cos \gamma}{1 + \cos \gamma} &= \frac{GF - GO}{GF + GO} = \frac{GA(\operatorname{tg} 72^\circ - \operatorname{tg} 54^\circ)}{GA(\operatorname{tg} 72^\circ + \operatorname{tg} 54^\circ)} = \frac{\sin 18^\circ}{\sin 3 \cdot 18^\circ} = \frac{1}{3 - 4 \sin^2 18^\circ} \\ &= \frac{2}{3 + \sqrt{5}} = \frac{3 - \sqrt{5}}{2}. \end{aligned}$$

Ezekkel

$$\varrho = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{5 + 2\sqrt{5}}{5}} \cdot \frac{3 - \sqrt{5}}{2} = \sqrt{\frac{5 + \sqrt{5}}{40}} (= 0,4253 \text{ egység}).$$

A körülírt gömb R sugarának számításához a COF háromszöget használjuk. Jelöljük a gömb középpontját K_k -val, FC felezőpontját H -val. Az FK_kH és FCO derékszögű háromszögek hasonlóságából

$$\frac{FH}{R} = \frac{FO}{FC}, \quad R = \frac{FC^2}{2 \cdot FO} = \frac{FC^2}{2\sqrt{FC^2 - OC^2}}.$$

Itt

$$OC = OA = \frac{AG}{\cos 54^\circ} = \frac{1}{2 \sin 36^\circ} = \frac{2}{\sqrt{10 - 2\sqrt{5}}} = \sqrt{\frac{5 + \sqrt{5}}{10}}.$$

A nevezőbeli négyzetgyökjel alatt

$$FC^2 - OC^2 = \left(\frac{\sqrt{5} + 1}{2}\right)^2 - \frac{5 + \sqrt{5}}{10} = \frac{1}{5 - 2\sqrt{5}}$$

áll, végeredményben tehát

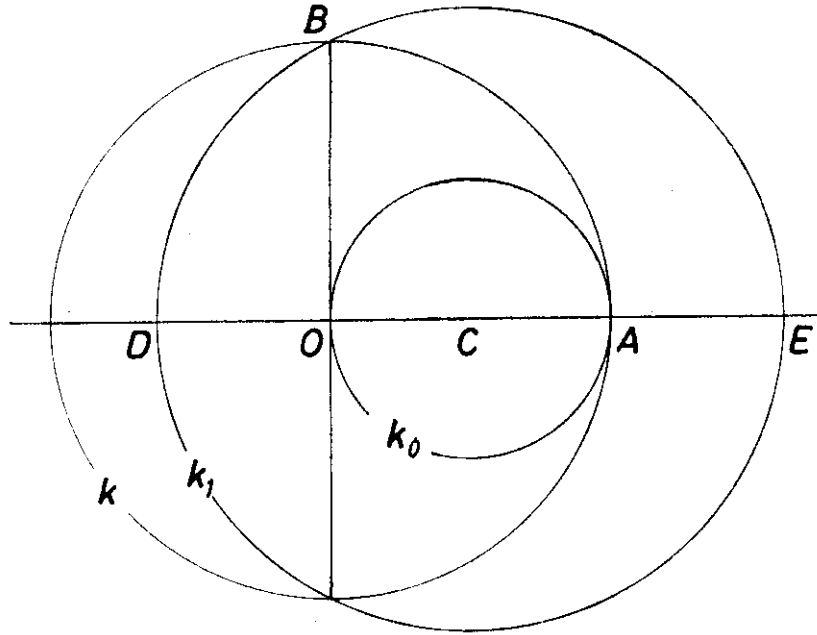
$$R = \frac{1}{4} \sqrt{10 + 2\sqrt{5}} \quad (= 0,9511 \text{ egység}).$$

Megjegyzés. Két észrevételt teszünk számításaink alapján. Egyrészt $R/\varrho = \sqrt{5}$, másrészt

$$FO = \frac{FC^2}{2R} = \sqrt{1 + \frac{2}{\sqrt{5}}} = R + \varrho,$$

tehát K_b és K_k egybeesik.

II. megoldás (vázlat). Induljunk ki a szabályos ötszög eukleidészi szerkesztéséből (2. ábra).

2. ábra

Legyenek OA és OB a k kör merőleges sugarai, C az OA szakasz felezőpontja, és jelöljük a C középpontú, A -n, illetve B -n átmenő köröket k_0 -lal, illetve k_1 -gyel, k_1 -nek az OA egyenesen levő pontjait D -vel, E -vel (D legyen közülük O -hoz közelebb). Az EBD derékszögű háromszögben BO a DO , $OE = OA + AE = OB + DO$ szakaszok mértani közepe, emiatt

$$DO : OB = OB : (OB + DO),$$

vagyis DO és OB aránya megegyezik a szabályos tízszög oldalainak és a köré írt kör sugarának az arányával. Így DO valóban a k -ba írt szabályos tízszög oldala, és

$$BE^2 = DE \cdot OE$$

miatt BE a k -ba írt szabályos ötszög átlója, végül $DB : BE = DO : OB$ miatt DB a k -ba írt szabályos ötszög oldala.

Forgassuk meg ezt az ábrát a DE egyenes körül, és jelöljük a k_0 , k_1 körök forgatásából keletkező gömböket G_0 lal, G_1 -gyel. G_1 -ből a BO forgatásából származó sík k -val egybevágó kört metsz ki, tehát az ebbe írt szabályos ötszög

oldalai BD -vel egyenlőek, átlói pedig BE -vel. így ez az ötszög E -vel együtt épp a feladatban szereplő gúlát határozza meg, ha BD egységnyi.

A kapott gúlának G_1 természetesen a köré írt gömbje, megmutatjuk, hogy G_0 a beírt gömb. A konstrukció miatt G_0 érinti az alaplapot, melyben például a B csúcsból induló átlók az oldallapokkal egybevágó háromszögeket zárnak közre. Mivel $BC = EC$, a G_0 -hoz E -ből húzott érintősíkok is k -val egybevágó köröket metszenek ki G_1 -ből, tehát a gúla oldallapjai valóban érintik G_0 -t.

Ha $OC = \rho$, akkor $BC = \rho\sqrt{5}$, $DO = \rho(\sqrt{5} - 1)$, $DB^2 = \rho^2(10 - 2\sqrt{5})$. Ha tehát $DB = 1$, akkor

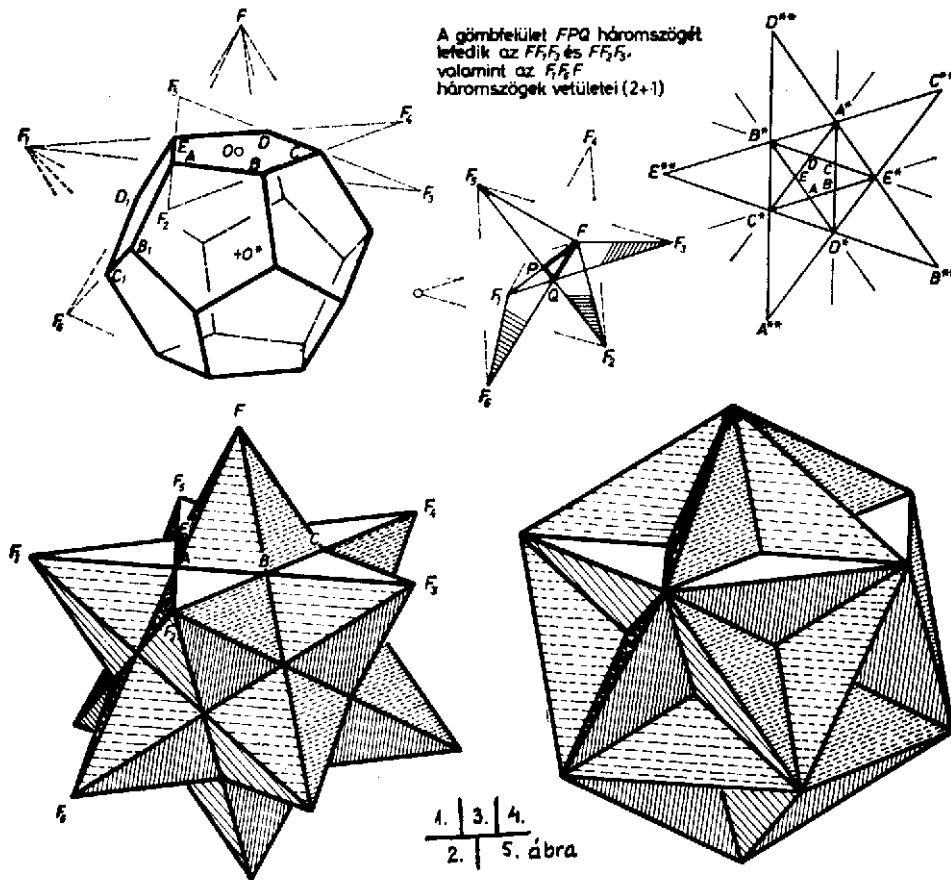
$$\rho^2 = \frac{1}{2} \frac{1}{5 - \sqrt{5}} = \frac{5 + \sqrt{5}}{40}.$$

Így a gúla köré írt gömb sugara $\rho = \sqrt{\frac{5 + \sqrt{5}}{40}}$ és a gúla köré írt gömb sugara $BC = \rho\sqrt{5} = \sqrt{\frac{5 + \sqrt{5}}{8}}$.

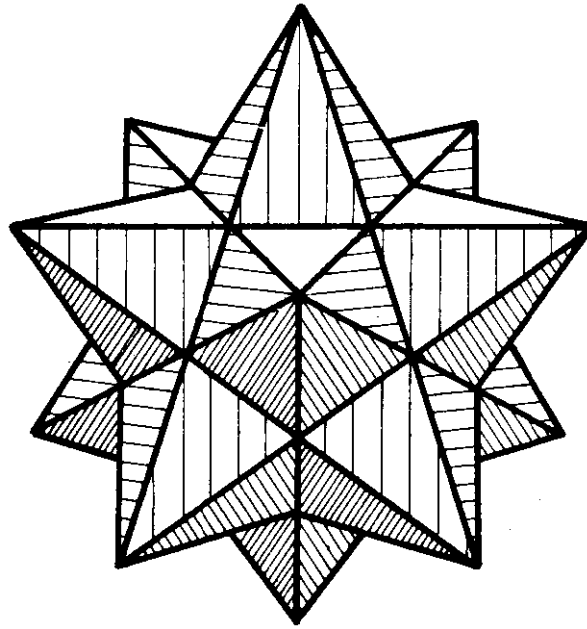
MEGJEGYZÉSEK

1. Az I. megoldás számításaira támaszkodva kapcsolatot írunk le gúlánk, a szabályos dodekaéder, valamint az utóbbinak magasabb fajú rokonai között.

Az FO és GO szakaszok kifejezése alapján a gúla alapéleinél keletkező lapszögekre $\text{tg } FGO \sphericalangle = 2$, $\cos FGO \sphericalangle = 1/\sqrt{5}$. Ez azt jelenti – mint alább megmutatjuk –, hogy az oldallapok által a kiterítés közben „súrolt” $FG(F)$ nagyságú lapszögek egyenlők a szabályosan dodekaéder szomszédos lapjai közti szögekkel (lásd a megoldás 1. ábráját). Ha tehát az egységnyi élű dodekaéder lapjaira 1–1 példányt illesztünk a vizsgált gúlából – természetesen az alapötszögüknél fogva –, akkor az $ABCDE = L$ dodekaéderlapra állított gúla EAF oldallapja olybá vehető, mintha a szomszédos $AED_1C_1B_1 = L_1$ dodekaéderlapra állított gúla EAF_1 oldallapjának lenne a kiterítése az L_1 alapsíkba (az 1-es index az AEO^* síkra való tükröképet jelöli, ahol O^* a dodekaéder középpontja). Ugyanez áll a 12 gúla együttvéve 60 oldallapjára (1. és 2. ábra a borító hátoldalán).

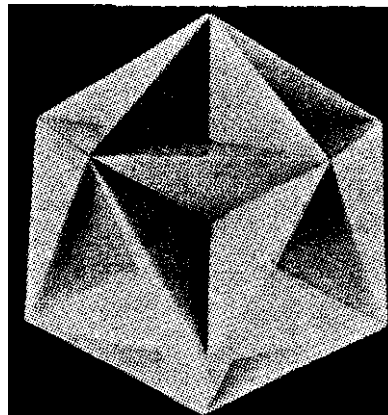
Azt is mondhatjuk tehát – a gúlat mellőzve –, hogy amit látunk, az a dodekaéder lapjaiból kiterjesztéssel keletkezett 12 csillagötszöglap együttese (2. ábra, egyező csíkozás-színezés az egy-egy csillaglapot alkotó 5–5 részen).

És ezzel előttünk áll egyike a 4, ún. Poincaré-féle (olvasd: poenzo) magasabb fajú szabályos poliédernek. A lapok 5-ösével új csúcsot alkotnak, 2-esével élben metszik egymást (gúlacsőstől gúlacsősig, az eredeti dodekaéder csúcsai már nem számítanak csúcsnak). Az új 12 csúcs „kis környezetei” konvex testszögletek.

Ezt a problémakört *L. Poincaré* (1777-1859) francia matematikus-fizikusnak egy, a szabályos csillagsokszögekről kimondott, algebrai jellegű állítására támaszkodva *A. Cauchy* dolgozta ki először. A csillagötszöglapokat *másodfajúnak* mondják, és ezen azt értik, hogy mialatt egy mozgó pont a megoldás 1. ábrájának bal felső *F*-jéből *G*-n át az alsó *F*-be megy, majd *C*-n át a jobb felsőbe, *E*-n át a bal alsóba, *B*-n át a jobb alsóba, végül *D*-n át visszatér, eközben a körülírt körön *O*-ból való vetítéssel előálló „vetülete” kétszer járja körül a kört. Másképpen: a csillagötszög oldalainak *O*-ból való vetületei kétszeresen fedik le a kört.

Hasonlóan, ha vetítjük az új poliéder 12 db csillagötszög lapját *O**-ból egy, az *O** körüli gömbfelületre, a vetületek 3-szorosan fedik le a gömböt. Erre utal új poliéderünk másik jelzője: *harmadfajú* (a borító 3. ábrája).

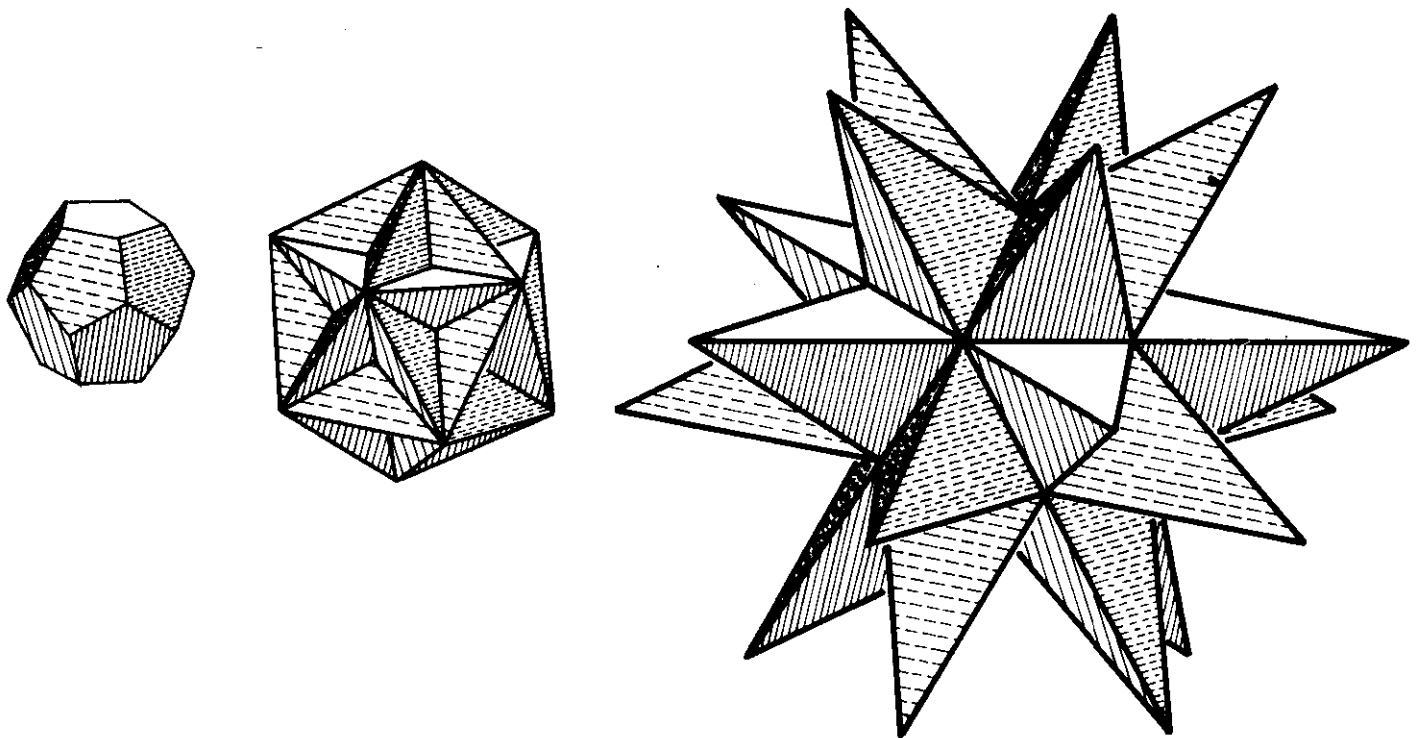

Szemléletesen azt mondjuk, hogy a *harmadfajú, csillaglapú, konvexcsúcsú szabályos dodekaéder* 12 csúcsának konvex burka szabályos ikozaéder.

2. További kettőt kapunk meg a Poincaré-poliéderek együtteséből a 4. ábra kiterjesztési terve szerint. Ez annak a 10 metszévonalnak az együttese, amelyekben a közönséges szabályos dodekaéder egy lapjának síkját a többi lapsíkok metszik (1 lap nem metszi, hiszen a 12 lap páronként párhuzamos). Tekintsük a belső kis konvex ötszöget felső lapnak, ennek oldalegyeneseit a vele szomszédos – a „felső kis kosarat” alkotó – lapok síkjai metszik ki, a nagyobbik csillagötszög oldalegyeneseit pedig az alsó kosár 5 lapjának síkjai.

Az első újabb poliédert úgy kapjuk, hogy az *ABCDE* lapot az *A*B*C*D*E** konvex ötszög kerületéig terjesztjük ki (az első kiterjesztés az *A*C*E*B*D** csillagötszögre történt), és ugyanezt végezzük a dodekaéder mindegyik lapján (5. ábra). A lapok most (ismét) elsőfajúak, a csúcsok a legutóbbiak, de a „kis környezetük” nem konvex, hanem csillag alapú testszöglet. Új élék jelentek meg, az eddigiek pedig eltűntek, pl. az *A*C** egyenes most nem él, mert nem határvonala lapnak. (Ahogyan a síkban pl. *A* nem csúcs, amikor *B*D**-ot tekintjük élnek.) Ez a poliéder a *harmadfajú, konvex lapú, csillagcsúcsú szabályos dodekaéder*.

Szemléletesen: a konvex burok még mindig az előbbi ikozaéder, de már nemcsak a csúcsait örökölte az új poliéder, hanem az éleit is; a lapjai helyén viszont kis gúlaszerű gödrök, völgyek alakultak ki az újabb lapkiterjesztésekből (6. ábra).

6. ábra

Végül az L lap (és minden lap) lehető legnagyobb kiterjesztésével az $A^{**}C^{**}E^{**}B^{**}D^{**}(A^{**})$ csillagötszöglaphoz jutunk, ennek éleihez az alsó kosár lapjainak ugyanígy kiterjesztett lapjai csatlakoznak (6. ábra). A $12 \cdot 5 = 60$ ék alakú kiterjesztési részháromszög 3-asával 20 új csúcsot alkot, és mintegy 3-oldalú gúlákkal fedik be az előbb említett völgyeket. Az élek ismét újak. Ez a poliéder a 7-edfajú, csillaglapú, konvex csúcsú szabályos dodekaéder. Konvex burka szabályos dodekaéder.

A 4-féle szabályos dodekaéder jellemzői

	A lapok			A csúcsok		faja	A poli- éder faja
	alakja	faja	száma	alakja	összefutó élek száma		
Közönséges dodekaéder	konvex	1	20	konvex	3	1	1
1. kiterjesztés	csillag	2	12	konvex	5	1	3
2. kiterjesztés	konvex	1	12	csillag	5	2	3
3. kiterjesztés	csillag	2	20	konvex	3	1	7

A fentiekben csupán szemléletesen írtuk le ezt a 3 poliédert, a család negyedik tagjával nem is foglalkoztunk, mert az a közönséges ikozaéderből fejlődik ki. Persze azt sem bizonyítják a fentiek, hogy más ilyen poliéder nem létezik.

3. A dodekaéderlapok közti szöveget a Gy. 1757-ben is használt szerkesztő eljárásra¹ támaszkodva számítjuk ki (7. ábra).

¹K. M. L. 57 (1978) 140. o.

